

PRESENTACIÓ

El mes d'octubre de l'any 2002 ens tornàvem a reunir a Núria per fer-hi unes jornades d'estudis transpirinencs. El resultat d'aquells dies tardorals el teniu ara a les mans en forma de llibre. Però més enllà d'aquest producte tangible, successor i continuador de les anteriors edicions de l'*Ibix*, tenim la satisfacció d'haver avançat una mica més en el coneixement entre els que compartim el Pirineu com a objecte d'estudi. Vull recordar la presentació aquells mateixos dies del llibre d'Enric Prat i Pep Vila *Mil anys de llengua i literatura catalanes al Rosselló*. Mai abans, al Ripollès, havíem tingut els ulls tan posats en la cultura rossellonesa, tan propera a la nostra com bé ho demostra la lectura del llibre esmentat. Òbviament, els que varen participar en els àmbits de les ciències ambientals i naturals sempre han tingut molt més clara la unitat pirinenca: aquí també hi trobareu exemples del que es va estudiar al llarg d'aquelles jornades.

Miquel Sitjar i Serra
President del CECR

Ara correspon, per acabar aquesta presentació, parlar del futur dels col·loquis. De l'any 2002 cap aquí han canviat moltes coses. Vivim un procés de substitucions a diversos nivells. El que potser ens afecta més és el canvi de patronatge dels col·loquis, fins ara exercit per la UCET. Sembla que, a partir d'ara exercirà aquest patronatge l'Institut Ramon Muntaner. Amb aquesta institució hem començat a treballar en la definició del que hauria d'ésser el proper col·loqui, amb l'ànim d'aprendre de l'experiència dels anteriors i d'obrir l'espai geogràfic en la línia transversal, tot mantenint l'eix nord-sud que ha estat el principal fins ara. En aquests moments és encara prematur donar més detalls. Hi estem treballant i esperem, doncs, poder-nos retrobar ben aviat.

Nota de la Coordinació Editorial:

Per diferents motius ha estat impossible publicar alguns dels treballs preparats i/o presentats en les jornades celebrades a Núria dins del III Col·loqui d'Estudis Transpirinecs. Com a mínim, hem considerat oportú fer esment del seu ponent i del títol de la comunicació. Entre ells per ordre alfabètic hi trobem:

Miralles, Ferran: "Planejament territorial a les comarques de muntanya"

Peytavi, Joan: "Presència i intercanvis demogràfics entre comtats nord-catalans i Ripollès a l'època moderna (s. XVI-XVII), una regeneració constant"

Serrat i Congost, David: "Canvi climàtic i arqueologia"

A més a més, també es presentà un vídeo, obra de Josep Maria Camps amb el títol: *Barcelona, una ciutat prop de les Llosses*. Disposem d'un petit regest redactat pel mateix autor:

Barcelona, una ciutat a prop de les Llosses

Gravat durant la primera setmana de febrer de 2002 al municipi de les Llosses, aquest documental etnogràfic el protagonitzen uns quants veïns d'aquest municipi, un dels més grans de Catalunya en extensió –115km²–, però també un dels més despoblats, sense cap nucli urbà i amb només 300 habitants dispersos per tot el territori.

La idea era que els veterans del poble, els avis, expliquessin la seva vida davant de la càmera i anessin desgranant els seus records: la infantesa, la guerra i la postguerra, la joventut, la vida familiar, les dificultats de la vida quotidiana, les alegries, les penes... A poc a poc, però, van anar apareixent altres actors, els nouvinguts de Barcelona i d'altres zones urbanes que, amb interessos i motivacions diferents, s'han anat instal·lant al municipi. I finalment també van fer acte de presència els que els caps de setmana fugen de les ciutats i els pobles grans per viure durant unes hores la il·lusió de fer vida de pagès. Per la pantalla van passant els diferents mons que conviuen a les Llosses, els seus interessos, les seves concepcions del món, i també les relacions que s'estableixen entre ells.

El resultat final és un retrat dels canvis que ha viscut el municipi, i de com la carretera ha transformat una zona agrícola i ramadera a hores de camí del mercat més pròxim –Ripoll– en un lloc on el sector primari ha quedat residual, desplaçat pel turisme rural i les segones residències i on la majoria de la gent que hi viu va a treballar cada dia fora del municipi.